

ството на вѣрата, което увеличава славата ви и силата ви. Папата и царьтъ ще ви бѣдѣтъ признателны; тѣ и двамата мразѣтъ Лютеровата ересь. Докарайте Жуана д'Авила предъ сѣдловицето и пустинѣте да присѣдствува който ще, за да докажете че онзи когото сичка Андалузія нарича апостолъ, не е друго, освѣнъ единъ ничтоженъ ослѣпникъ и опасенъ еретикъ.

— Имашъ право, рече Арбуезъ. Често забравямъ истинната цѣль на земното си посланіе. Оставямъ са често на страститѣ си; въ мене чловѣкътъ често превъсхожда инквизитора, и до сега двайсетъ пѣти бы ма погубило мое то неблагоприятно. Ты си много щастливъ Жозе; ты си благоуразуменъ като дѣвица, или подобръ да рекъ, владѣешъ страститѣ си съ силата на волята си. Ты си, найподирь, единичкыйтъ между насъ, който неукоризненно живѣешъ.

— Преосвещенный, за да владѣе чловѣкъ другытъ, длѣженъ е найпърво себеси да владѣе. Тогасъ само ще станете дѣйствително силенъ, когато подчините страститѣ си на исканіята на положеніето си и гы владѣете.

— Ты ли говоришъ тѣй, Жозе; ты който толкози пѣти потворствова на наклонноститѣ ми и на капризитѣ ми, какъто гы наричашъ?

— Само когато не можахъ да повредѣтъ Ваше Преосвещенство; но днесъ, да насърчамъ неблагоприятната ви любовь къмъ онзи мома, която даже не е похубава отъ сѣка друга, туй бы было голѣмо отъ моя страна предателство къмъ васъ. Народътъ е недоволенъ. Днешното произшествіе доста го доказва. Не го дръзѣте повече като гонете явно двамата побѣгнѣли, които са покровителствувать отъ народа. Успокойте са вече, и постарайте са да шомаскаете Папата и царя, като покажете строга ревность противъ реформаторытъ. Бѣдѣте, найподирь, преосвещенный,